

for Liden aldeles ubetinget Kjøbenhavn fra Sø-
siden — ubetinget! En fjendtlig overlegen Sø-
magt kan jo paa 3 Gange 24 Timer kaste sig
ubenfor det aabne Kjøbenhavn og der efter al
Sandsynlighed tilvinge sig de Betingelser, som
han søger opnaaet. Saa længe Kjøbenhavn ligger
ubeskyttet fra Søsiden, indser jeg ikke, med hvilken-
sømhøjest Nytte vi overhovedet ville gjøre noget
Andet til Landets Forsvar, da enhver fjendtlig
Magt, som er os maritimt overlegen, kan ved blot
at lægge sig ved Kjøbenhavn efter al menneskelig
Sandsynlighed tilvinge sig det, han ønsker at
opnaa, uden at benytte nogetsohmøjest andet Mid-
del end sin Flaade. Dette anser jeg for givet,
og for mig staaer det som soleklart, at det Første,
vi have at gjøre, naar vi forhandle om Landets
Befæstningsanlæg, er at sikke Kjøbenhavn fra
Søsiden, og dette staaer for mig aldeles uafhæn-
gigt af Kjøbenhavns Landbefæstning. Jeg gaar
ikke for Liden ind paa Kjøbenhavns Befæstning
mod Landsiden, og jeg tvivler om nogeninde at
ville gaa med dertil. Derimod anser jeg Kjøben-
havns Søbefæstning for absolut nødvendig og det
Første og Vigtigste, vi maa tænke paa; og saa-
længe man ikke har bevilget Pengemidler til at
fuldstændiggjøre Kjøbenhavns Søbefæstning, anser
jeg alle andre Foranstaltninger til Landets For-
svar for lidet værd. Der ligger for mig det svage
Punkt i Flertallets Forslag, som gjør det aldeles
umuligt for mig at gaa med, saalænge man ikke
er gaaet til Kjøbenhavns Søbefæstning. Med
Hensyn til de Forhaabninger, man har givet os
om, at man vil med flydende Forter søge at støtte
Kjøbenhavns Søbefæstning, da har jeg tidligere
udtalt, hvorfor jeg anser dette Middel for uhen-
sigtsvarende. Der er i det Hele taget for smaa
Stater som os Liden Fristelse til at gaa foran i
Forsøg af den Art; de ere meget kostbare. Naar
vi se, at vi i Maaneber kunne føre haardnakkede
Kampe om forholdsviis smaa Ubgiftsposter, kan
det ikke Andet end forbause mig, at man her vil
anvende en Million, og det kan forudses at ville
blive mere, til Experimenter, om hvilke Ingen ved,
hvad Nytte de kunne gjøre. Selv om det er en
sund og rigtig Sde, hvad jeg endnu har nogen
Tvivl om, forekommer det mig, at vi med Hensyn
til dette som med Hensyn til Pantserflibene og
Andet af den Art maa overlade til Stormagterne
at gjøre Forsøg og bringe de fornødne Offre i
saa Henseende. Vi for vort Bedkommende have
ingen Dpfordring til at kaste saa store Summer
ud til Forsøg, hvis Udsald i hvert Fald vil være
tvivlsomt. Dette er nu, hvad jeg har at bemærke
om Grunden, hvorfor jeg — og jeg antager flere
Andre, der ellers kunde være tilbøielige til at
støtte Udvælgets Flertal i denne Sag — paa ingen
mulig Maade kunne gaa med, saalænge Forslaget
ikke er forandret. Jeg skal nu gjøre et Par Be-
mærkninger til dem, der have angrebet den egent-
lige Grundtanke hos Flertallets Forslag, og jeg

vilde ikke have fremkommet dermed, naar jeg ikke
antog, at de vare af tilstrækkelig Vigtighed, til at
de burde overveies. Jeg har allerede tidligere frem-
hævet, at det neppe er muligt, at man kan kon-
centrere hele sin Kraft paa at modfætte sig en
fjendtlig Landgang paa Sjælland, naar man har
befæstet Kjøbenhavn, og det ikke alene fordi en
Del af Forsvarsstyrken maatte blive tilbage til
Fæstningens Beskyttelse, men ogsaa fordi Kampen
paa Kysten ikke kunde føres med en saadan Energi,
at man udsatte sig for at bringe Armeen i en
kritisk Stilling, saa at dens Modstandskraft og
Disciplin blev nedbrudt, og at man saa risikerede,
at den ikke kunde opfylde sit næste Øverv, at for-
svare Kjøbenhavn. For mig stiller Sagen sig
saaledes: ligesom det forekommer mig, at Kjøben-
havns utilstrækkelige Befæstning fra Sø-
siden er det svageste Sted, hvor enhver overlegen Sømagt
under de nuværende Forhold let vil kunne angribe
os, uden at vi ere i Stand til med den fornødne
Kraft at modfætte os, saaledes forekommer Kyst-
forsvaret paa Sjælland mig at være den stærkeste
Side af vort Forsvar. Jeg er ikke ved alle de
fra militære Sagkyndiges Side udtalte Grunde
derimod bleven istand til at indse Urigtigheden af
denne Anskuelse. I det Dieblit Fjenden vil kaste
et Landgangsforpaa i Land paa Sjælland, er det
ham til Liden Nytte, at han hjemme har en ti Gange
overlegen Hær mod os, da den Del, han øeblik-
kelig kan anvende, er begrændset af hans maritime
Styrke eller de Krigsskibe og Transportskibe, han
har til Hærens Overførelse. Og, naar man veed,
hvilke uhyre Masser baade af Krigsskibe og Trans-
portskibe der skal til for at overføre blot et min-
dre Armekorps, ser man, at selv den største Sø-
magt er i høi Grad begrændset med Hensyn til
den Styrke, han strax kan angribe os med. Kunne
vi forhindre hans første Landgang, have vi be-
grændset den Magt, hvormed han kan angribe os,
hvorimod han, naar han heldig har iwerkfat en
Landgang, kan vedblive at overføre en større og
større Styrke tilligemed det fornødne Materiel, og
i saa Tilfælde anser jeg Kjøbenhavns Forsvar selv
bag den stærkeste Fæstning kun for en kort Forha-
ling af Landets Undergang (N. P. Jensen:
Det gjøre vi Andre ogsaa). De Andre anse hel-
ler ikke Forsvaret for Andet; men saa formener
jeg, at det, der opnaas ved Kjøbenhavns Befæst-
ning, er, i Forhold til, hvad der opoffres, ikke til
Fordel for Befæstningen. Jeg kan ikke erkjende
andet, end at, naar vi rette hele vor Energi paa
at kunne møde Fjenden i det Dieblit, han vil
foretage sit første Landgangsforpaa, og vi samti-
dig dermed befæste Kjøbenhavn fra Sø-
siden saa stærkt, at vi kunne være nogenlunde sikrede imod
et Bombardement, saa have vi dermed gjort det
Øverste, som man kan vente, at vi ville gjøre.
Sagen stiller sig nemlig saaledes for mig, at jeg
anser det for umuligt for os at løse begge Dpga-
ver, saavel den med fuld Kraft at møde Fjenden